

Сходінками веселкового зростання або палітра життєвих цінностей.

Раді ми вітати в нашій школі
Всіх гостей на святі веселковім.
Хай на небі веселка сіяє,
І життя усім нам звеселяє.

Хай прославлять рідну нашу школу,
Наші справи різнокольорові.
Любимо усі ми працювати,
Танцювати і пісні співати.
Танець «Дощик»
Коли пройде веселий теплий дощик,
Запахнуть сильно квіти на землі,
І защебечуть пташки в піднебесі,
І з'явиться вона в безмежній синій далі,
І запалають в небі різні кольори.

(Звучить запис грому та музика, яка передає звуки дощових крапель)
З'явилося чудо на Землі –
У небі високо веселка сяє;
Принесла радість тобі і мені,
І кольорове свято в небі грає.

Усі ми :
В – віддані справі;
Е – енергійні ;
С – само організовані;
Е – ерудовані;
Л – любителі природи;
К – кмітливі ;
А – активні діти.

Ми з вами вирушаємо сходінками веселкового зростання до вершини під назвою «Успіх»
Хай наша зустріч, як веселка, стане тим місточком добра, милосердя, чистоти, любові, допоможе виховати в собі усі життєво необхідні цінності.
Сходінка перша «Я- українець, москалівчанин»

Дзвін шабель, пісні, походи,
Воля соколина,
Тихі зорі, ясні води – Моя Україна.
Синь гаїв, поля, світання,
Пісня солов'їна ,

Ніжний шепіт і зітхання – Моя Україна.

Моя свята і рідна, Україна – мати ,
Я все зроблю, щоб ти завжди цвіла!
Я хочу знать, яким було життя,
За що боролись і вмирили люди.
Бо без минулого немає майбуття!

(Звучить козацький марш, заходять козаки)

1-й козак: Ой куди це ми попали?

Курінний: Панове козаки! Я покликав вас на Благословенну Хортицю, аби вчинити вельми важливе і зело мудре діло.

2-й козак: Що це за діло?

3-й козак: Знову будемо листа Султанові писати?

4-й козак: Чи, може, чолобитну цариці Катерині?

1-й козак: Та ні! Меморандум прем'єру.

Курінний(*підносить вверх булаву*): Тихо! Що це вам несанкціонований мітинг? Справа, можа сказати , державної ваги! Будемо гуртом писати листа нашим нащадкам, козакамXXI століття.

2-й козак : Чудово!

3-й козак: Лист потомкам!

4-й козак: Нашим онукам!

5-й козак: Правнукам!

1-й козак(*лічить на пальцях*): Пра-пра-пра-пра...

Всі:Правнукам!

Курінний: Писарю!

Писар: га?

Курінний: Каламар і перо є?

Писар: Є! Осдечки!

2-й козак: Він і спить з пером. Одне за вухом ,а друге...

Курінний: А папір є?

Писар: Є!

Курінний Пиши. Чолом вам, дорогі наші нащадки-шановні козаки!

3-й козак: Славні запорожці!

4-й Козак: Веселі запорожці!

5-й козак:Співучі запорожці!

4-й козак: Непитущі запорожці!

Курінний: Непитущі! Що за наклеп?

2-й козак: Дійсно ,непитущі, бо закусувати нічим , самі ціни zostалися!

Курінний: Перед усім дозвольте побажати вам великого щастя!

1-й козак: Здоров'ячка !

2-й козак:Добра й достатку!

3-й козак: Миру й злагоди!

4-й козак: Компенсації!

Курінний: Заповідаємо вам, як зіницю ока берегти матінку-Україну!

5-й козак: І Дніпро!

1-й козак: Хортицю!

Курінний: Волимо, щоб Ви і нині, і присно, і довіку пам'ятали достославних лицарів нашого роду.

2-й козак: Сірка!

3-й козак: Дорошенка!

4-й козак: Сагайдачного!

2-й козак: Мазепу!

3-й козак: Хмельницького!

Курінний: А хто це все зневажатиме, занастить Дніпро, закоптить небо, витолочить Хортицю, забуде материнську мову, того відправити на Дурну Скелю, нехай комарів годує!

1 козак: Краще посадить на гарячий мартен отим місцем, що нижче спини і називається...

Курінний: Тихо!

3-й козак: Тихо не можна, бо шкварчати буде!

Курінний: Я кому сказав! Тихо!

Курінний (*писарю*): Пиши! За сим - наш низький уклін президенту! Написав? Тоді амінь! Голосувати як будемо? Поіменно?

4-й козак: Навіщо? У нас же кон-сен-сус!

Курінний: Отже, згода!

Всі: Згода!

Курінний: Тоді прошу представників січей прикласти руку: Хортицька Січ! Томаківська! Кам'янська! Базавлуцька! Чортомлинська! Олешківська! Усі підписалися?

Всі: Усі!

Писар: Як відправляти листа будемо? Волами чи авіапоштою?

Курінний: зашиї у шапку і закопай на Хортиці. Потомки будуть будувати козацький меморіал знайдуть і прочитають.

5-й козак: УРА!

1-й козак: Слава кошовому!

Курінний: І хай ніколи козацькому роду не буде переводу!!!

Всі: Козацькому роду не буде переводу!!

(Козаки виходять)

Промайнули з тих пір вже роки,
Як замовкли козацькі гармати,
Сплять у могилах давно козаки
І в землі вже заплакана мати.
Понад ними хмарини пливуть,
Дуб скорботно до неба звів руки,
І вклонитись героям ідуть
Сюди вдячні далекі онуки.

Пісня «Козацька слава»

Село моє, колисочко дитинства,
До тебе я приходжу знов і знов,
Село моє, кринице материнства, В тобі снагу черпаю і любов

Село моє, для мене ти рідніше,
Дорожче ти мені за землі всі,
Бо ти даруєш і любов, і ніжність,
Твоїй вклонятимусь завжди красі.

Село живе, коли не сплять лелеки,
Із виріїв вертаються далеких
Приносять діток до домівок тихих,
Нас захищають і відводять лихо
Село живе, коли сміються діти,
Коли у травах пломеніють квіти,
Коли пшениці завітчають поле,
Коли живе, працює рідна школа

Де б не була, до тебе повертаю.
Моє село, єдине на землі.
Я весну тут і літо зустрічаю,
І проводжаю в небо журавлів.
Тут все моє, і вічно так і буде:
Високе небо й голубі дощі.
Моя родина, школа, мої люди,
І Збруч, й лелечі гнізда і кущі...

Пісня «Рідне село»

Одне село, а як пісень багато -
Про долю, про любов, і про сім'ю,
Про білу хату, рідних, маму й тата,
Про батьківщину милую свою.

Сходінка друга «Я в цілім світі не один»

Звучить мелодія пісні «Родина»

Родина, дорога родина
Що може бути краще в світі цім ?
Чим більше дорожить людина
За батьківський і материнський дім?

Що може бути краще за вечерю в домі

За батьківським міцним столом
Де в шумнім гомоні і в кожному слові
Все сповите любов'ю, а не злом ?

Без роду племені - лиш вітер:
Сьогодні тут, а завтра — там.
В його єстві немає віри,
Немає правди на вустах.

Нема без батька Батьківщини,
Нема історії без нас.
Одне життя в одній краплині,
В одній секунді — цілий час.

В одній травинці — ціле свято,
У чеснім серці — правди стяг.
Лиш тих рід буде пам 'ятати,
Хто жив, як рід, собі затям.
Пісня «Батьківський поріг»
Батьки і діти! Діти і батьки!
Нерозділиме і довічне коло
Ми засіваємо житейське поле,
І не на день минуций — на віки.

Бо без батьків чого ми в світі варті?
Без маминої ласки і тепла,
Без батьківської суворості і жарту,
Без нашого родинного тепла!

Родина, рід – які святі слова!
Вони потрібні кожному в житті.
Тож народилось веселкове свято:
Прийшли сьогодні з дітьми мама й тато.
Щоб злагода в родині, щастя і тепло завжди були,
Щоб всій родині радісно жилося.

Танець Два кольори

Послухай музику землі:
в ній запах трав і сонця ласка,
у синім небі – журавлі,
а на долинах – дивна казка.
Послухай музику землі,
пізнай навколишню природу,

в ній ніжність наших матерів,
в ній сила вільного народу.

Сходинка третя «Я маленька часточка природи»

І пташка, і метелик, і людина
Сплелися у вінок. Ім'я йому – Життя.
Одна у них Земля, одна родина,
І вічність в них одна, і небуття.

Москалівко мила! Рідний мій край,
України ти серце, моя Батьківщина.
Надворі чи сніг, чи весняний розмай —
Ти завжди прекрасна, для нас ти — єдина.

На околицях села— яблуневі сади,
Там — поле, гайочок, там — річка, джерельце...
Вони ваблять усіх будь-якої пори,
Там зелено, квіти, там тішиться серце....

І прямують до саду «туристи» й гуляки,
Витоптують трави і квіти зривають.
Летять у багаття зелені гілляки,
Крики та гамір пташок розганяють.
*Лунає музика з програми «У світі тварин». Діти з крилами метеликів.
Квітка вдягає віночок на голову. Дівчатка весело бігають навколо Квітки,
змахуючи руками-крилами.*

Як прекрасно чарівна земля зацвіла,
Всюди гарно, спокійно і чисто.
І ніхто нас не ловить, немає тут зла,
А повсюди росичка краплиста.

Гарно дуже! Від квітів п'янкий аромат,
Від краси аж душа завмирає!
І немає тут злих і крикливих хлоп'ят.
Нас за крильця ніхто не хапає.

А лунають у лісі пташок голоси,
їх пісні нам сердечка милують.
А у квітах, у травах є стільки краси!
Хай усі це побачать, почують!

Квіти, квіти, солодкі й п'янки!

Радість, щастя вони нам дарують.
А пелюсточки ніжні, духмяні такі -
Хай красу цю всі люди відчують!

Будьте пильні та крильця свої бережіть.
Небезпека завжди нас чатує.
А тепер всі на квіти духмяні летіть,
Кожна квітка нектар нам дарує.

Вибігає хлопець із сачком, ловить одного, потім другого метелика.

Хлопець. О, впіймав! Рідкісні, гарна буде колекція!

Метелик. Нас уже не лишилось!

Опускається на підлогу.

Метелик. Ми зникаємо з лица Землі!

Також падає.

Метелики вибігають

Гучний набат ти не чуєш щоднини,
Він тихий — крик тривожних сторінок.
Я гортаю «Червону книгу України»,
Тут рослини є, птахи, метелик, жучок...

Ось жук-олень. Та я ж улітку
В садку бабусі був його зловив.
Погрався трохи й посадив на гілку,
«Жалій усе живе!» — дідусь мене учив.

Девізом слова ці стали для нас,
І наше завдання — усіх застерегти,
Запрошуємо в екологічний клас,
Дивіться! Вони — в Червоній книзі!
їх треба берегти!

Є в світі багато рослин і тварин,
Які почали десь в Африці зникати...
Але ти — з українських лісів і рівнин,
Обов'язок твій — рідний край зберігати.

Пісня на мелодію "Від усмішки"

Хай розквітне наш садочок знов,
Хай повітря нас озоном напуває
В душі людям ввійде хай любов
І веселка в небі барвами заграє
Приспів І в селі все нашим враз

Заквітує все, гаразд
Москалівка знов до всіх нас засміється
Дощик трави звеселить
Вітер листям зашумить
І добро людське веселкою проллється.

Линуть у Всесвіт пташок голоси,
Ліс співає, і поле співає
Від веселих пісень і п'янкої краси
У людини душа завмирає.

Подивися уважно і пам'ятай:
Це довкілля чарівне, людино!
Це земля наша рідна, чудовий наш край
Мила серцю моя Україна!

"Це край, де я родилась і живу"

Нам би хотілось намалювати мрію
Кольором чистим, синім – синім!
Щоб веселка з неба нам завжди усміхалась,
Щоб метелики в полі з вітерцем танцювали!
Та щоб квітів було на планеті багато,
Щоб лелеки повертались до рідної хати!
Щоб повітря було ніби край неозорий!
Щоб нам сонечко сяяло й не згасло ніколи!
Та щоб згодом матінка - Земля більш розквітала,
Щоб для неї, для рідної, чиста ера настала!

Ми вірим в те, що Бог простить нас знов
Що захистить природа, рідна мати,
Що буде мир і щастя і любов,
І сонце буде цілий світ ласкати.

Ми вірим в те, що кожен з нас
Посадить сад, чи дерево, чи квіти
І шанувати будемо природу повсякчас
І завжди тут здорові будуть діти.

Сходінка четверта «Я і моє здоров'я»

Ми-діти України прагнемо,
Щоб наша держава стала:
Всі: Сильною!
Багатою!

Здоровою!
Красивою!

Діти – це майбутнє кожної нації,
Ми любимо нашу країну.
Ми цінуємо життя.
Ми впевнені,
Що все в житті
Залежить тільки від нас!

Ми веселі, жартівливі,
Любимо і танці і сміх.

Свою радість на дозвіллі
Ділим порівну на всіх!

Як здоровими нам будь
І пройти щасливу путь
Вчать у школі (Зр)

Не хворіти і рости,
І здоров'я берегти –
Вчать у школі (Зр)

Як здоров'я зберегти
По життю як пронести –
Вчать у школі (Зр)

Будь щасливими завжди,
І творити, і рости
Вчать у школі (Зр)

Сьогодні ми доведемо вам ,
що основна цінність людини – це здоров'я !
І ми пропонуємо вам здоров'я !
Силу ! Віру ! Фізичний гарт !
Вдача в нас завжди така –
Все ми робим жартома .
Любим всі веселий сміх .
Здоровий сміх , що гріє всіх .

Та якщо вже не жартома ,
Наркотики , пияцтво і куріння –
Це найболючіша біда ,
Бо гине молодь в світі .

Всі : А найстрашніше – страждають діти !

Ми звинувачуємо уряд , економіку , спадковість ,
Лише , щоб зняти з себе відповідальність .
Забуваючи найважливіший фактор .

Всі : Здоровий спосіб життя !

Монолог Стецька:

Як мені все надоїло!

І язик вам не болить.

І кому яке з вас діло,

Як Стецькові нині жить!

І кричать на всі заставки:

«Спортом зацікавтесь, раціонально

їжте, і не пийте, й не паліть!»

Буду їсти і сидіть. Хай біжить куди хто хоче,

Хай спортом зацікавється, хто є на що мастак.

А Стецько поспить, поїсть і вип'є,

Бо Стецько вам не дурак!

Дівчина: - Ой, Стецьку, вставай та рухайся жвавіше,

Бо гіподинамія за плечима дише!

Стецько Не хочу! Мені й так добре!

Дівчина: Стецьку вставай! Та з нами аеробікою займайся

Ми за те , щоб у всьому світі

Було багато радості і квітів .

Здоров'я – це ранок

Зі свіжим повітрям.

Це сонце, що гріє

Ласкаво й привітно.

Здоров'я – це смак

Свіжих ягід дозрілих,

Це спорт, що дає нам

Наснагу і силу.

Танець спортивний

Доброго здоров'я, доброго вам дня.

Хай вам ясно сонце світить у вікно щодня,

Хай сміється мирне небо і дивує світ.

А земля нехай дарує нам барвистий цвіт,

Бо здоров'я, любі, в світі головне.

А здорових і веселих щастя не мине!

Такого сплеску в музиці і слові,
Вогню такого не передаси
Нічим, крім пісні, посестри любові,
Криниці невичерпної краси.

Немов чарівний самоцвіт,
Повний блиску і принади,
Палає пісня з давніх літ -
Надія і розрада.

Хто цю пісню збереже,
Її у серці плекать буде,
Скарби найбільші той знайде,
Які лиш можуть мати люди.

Сходинка п'ята «Я – людина»

Людина починається з добра,
Із ласки і великої любові,
Із батьківської хати і двора,
З поваги, що звучить у кожному слові.

Людина починається з добра,
Із світла, що серця переповняє,
Ця істина, як світ, така стара,
А й досі на добро нас надихає.

Людина починається з добра,
З уміння співчувати, захистити —
Це зрозуміти всім давно пора,
Бо ми прийшли у Світ добро творити.

Мудрець сказав: «Краса врятує світ!»
Але уже на протязі століть
Панує істина проста:
«Наш світ врятує доброта».

(Виходить учень з запаленою свічкою)

Що найціннішого є у житті,
І найдорожчого за все на світі,
То – доброта, запам'ятайте діти,
І хай вона крокує по землі.

Цінніша перлів, золота і слави,
Вона єдина зігріває нас,
Така одвічна, мудра, нелукава,
Пригорне кожне серце повсякчас.

А ми сьогодні, поєднавши руки,
Запалюємо свічку доброти,
Її вогонь освітлює стежину
Й допомагає впевнено іти.

Любіть життя, несіть в долонях світло,
І відкривайте душі для добра,
І буде янгол щиро Ваш радіти,
І доторкнеться вашого плеча.

Не лінуйтеся робити добро
Лише зла не бажайте нікому
Бо воно, як велика гора
Стане вам на шляхові земному.

І старайтесь робити добро
День і ніч, і у кожна хвилину,
Щоб серденько, як сонце цвіло,
Це хорошою робить людину!

Якщо людина добре серце має,
Вона іде у світ добро творить.
В її очах любов і ласка сяє.
Така людина святістю горить.

Від рідної хати дитину
Веде у широкій світ
Ота єдина стежина,
Що дарує красу і цвіт.
Іди по тій стежці, дитино,
Даруй любов і тепло,
І пам'ятай, ти — людина!
Вчись, думай, твори добро.

Живи, твори, добро звершай!
Та нагород за це не вимагай.
Лише в добро і вищу правду віра
Людину відрізня від мавпи і від звіра.
Хай оживає істина стара:

Людина починається з добра.

Пісня «Даруй добро»

Світ барвистий, веселковий,
Різно-різнокольоровий,
Мов народжений красою,
Наче скроплений росою.
В чистих барвах як обнова,-
Вся планета кольорова,
І на ній успішні діти,
В мирі, дружбі хочуть жити.
Хай буде мир на всій землі,
Хай дім новий будується,
Хай сад новий росте в добрі,
І всі бажання збудуться!

І тільки той, хто завжди ;

У – усміхнений та уважний;
С- спокійний і самовідданий,
П – працьовитий і прогресивний;
І – ініціативний та інтелектуальний;
Х – хоробрий та хороший

Досягне успіху в житті.

У славного роду достойні закони,
Приємно бувати в традицій полоні.
Пісні прабабусь окриляються знову,
Звучить віковичне те мудреє слово.

Квітує природа, а ми - її діти.
Від крони історії тягнуться віти,
І паростки в серці зростають миттєво,
Продовжують вічне природнеє древо.

Не треба гадати на наше майбутнє,
Як є покоління сучасників путнє.
Хто завше не топче традицій батьків,
Тому і таланить навіки-віків!

«А я бажаю вам добра»

Прагни не до того, щоб досягти успіху, а до того, щоб твоє життя мало сенс
Альберт Енштейн